

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 813. Usque Ad Annum 859

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1760

VD18 90117867

§. 27. Normanni Parisiis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66103](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66103)

Sæculum IX.
A. C. 845.

te, ille, commendans animam suam Deo, ad carnificem proxime accessit, ferrumque constanti animo recepit. Ceteri deinde omnes servato Dignitatis suæ ordine impavidi collum præbent, Prætores invitam virorum constantiam obstupescen-

Martyr. R.
6. Mart.

te. Ecclesia quadraginta duos Martyres in die passionis suæ sexta Martii honorat. Califa *Vatec* anno sequente octingentesimo quadragesimo sexto, Hegiræ ducentesimo trigesimo primo, postquam regnasset annis quinque & novem mensibus, naturæ debitum solvit. Ceterum immodicus Veneris usus ei præmaturæ mortis causa fuit. Poesi & Musica delectabatur. Voce etiam eleganti ad cantandum a natura præditus erat. Fratrem suum *Jasar Abufadel* cognomento *Mutevaquel* Successorem habuit.

§. XXVII.

Normanni Parisiis.

Ann. Bert.
844. 845.

Chr. Font.
Duchesn. to.

2. p. 388.
Mar. S.

Germ. to. 4.
Act. Ben. n.

304.

Interim Normanni Franciam infestabant. Anno octingentesimo quadragesimo quarto adverso Garumna Tolosam usque advecti impune vicina oppida omnia depopulati sunt. Inde recedentes, cum Galæciam aliasque interiores Hispaniæ regiones invasissent, a Saracenis strenue depelluntur. Anno octingentesimo quadragesimo quinto, Indictione octava, mense Martio navigiis viginti sex in Sequanam

quanam inveci Duce Ragnerio Rothomagum appellunt, ubi Præfectorum illius provinciæ vel imbecillitate vel ignavia explorata descendunt, & divisis irumpentes agminibus incolas cædunt, capiunt, pagos, Ecclesias, Monasteria diripiunt & incendunt. Usque Chalevanum prope S. Germanum vulgo *en Laye* progressis nunciatur, Regem Carolum in eos movere. Itaque Sequanam trajiciunt, & alteram ripam, copiis paucis, quæ ibi erant, in fugam actis, vastant. In vicinia Insula Christianos undecim a se captos erectis columnis laqueo perimunt. Item alios plures partim ex arboribus in campo, partim in ipsis domibus suspendunt. Tandem Parisios usque adverso flumine vela faciunt, & nemine obsistente urbem atque vicina Monasteria intrant.

Monachi San-Germanenses in pratis S. Episcopi corpus e sepulchro eductum Combessivillam in Bria, sex Leucis ab urbe distantem pagum, tunc temporis Ditioni illius Monasterii subjectum translulerunt. Hebertus quoque S. Genovevæ Abbas S. Virginis ossa Athim (vicus est quinque leucis ab urbe Parisiensi distans & Monasterio subditus) deferri iussit, atque inde Dravetum, ubi aliquanto tempore remansit. Plures aliæ Reliquiæ in loco tuto collocatæ.

Jam-

Sæculum IX. Jamque e tumbis suis etiam corpora
A. C. 845. S. Dionysii & Sociorum ejus evocabantur, cum Rex Carolus præsens id prohibuit, cum animo constituisset, Monasterium sibi a parente suo tantopere commendatum paucis, quæ supererant, cohortibus strenue defendere. Rege ibi commorante Normanni coactis, quantum lubuerat, prædis onusti mittunt legatos, qui pacta pecunia pacem promitterent. Abhorrebat Rex probrosa fœdera; sed Optimates, quorum non nulli a barbaris sollicitati ad consensum fuerant, compulerunt prope invitum, ut daret, quantum illi postulabant. Ergo Ragnerio & Ducibus Normannorum præcipuis ad Monasterium S. Dionysii venientibus inter Francos & Prædones conclusum est, ut septem millia librarum argenti acciperent, ipsis in vicem per deos suos & quidquid in gente illa sacrum sanctumque habebatur jurantibus, nunquam se in Ditiones Caroli, nisi ad auxilium ferendum advocarentur, redituros. Postquam funestæ cohortes recesserunt, S. Germani corpus a Monachis illius Monasterii rursus relatum, & ab Ebroino Abbate in pristinum sepulchrum vigesima quinta Julii, qua prima ejus Translatio celebrari solebat, repositum. Ebroinus hic erat Episcopus Pictaviensis, Regis Caroli Archicapellanus, ejus jussu duo
 Mona.

Monachi Miracula, quæ in hac translatione S. Germani edita credebantur, conscripserunt. Sæculum IX.
A. C. 845.

Normanni, relicta Sequana, oras & littora Oceani, inter alia Monasterium Sittivienſe, seu S. Bertini, diripuerunt & igni vastarunt. Ecce vero cum naves suas prædis opimis graves agunt in patriam, tanta corporis animique cœcitate capiuntur, ut paucissimi eorum ad suos pervenirent. Normannorum agmen aliud, quod anno superiore vastitatem in Aquitaniam invexerat, hoc anno octingentesimo quadragesimo quinto Regionem Xantonensem invadunt, Francorum copias prælio vincunt, & sedes ibi figunt.

§. XXVIII.

Hincmarus Archiepiscopus Remensis.

Eodem anno octingentesimo quadragesimo quinto, mense Aprili, jubente to. 7. Conc.
p. 1811.
Carolo celebratum est Concilium Bellovacii, quo Episcopi decem ex duabus Provinciis Remensi & Senonensi conveniunt, videlicet Venilo Archiepiscopus Senonensis, Erchanradus Episcopus Parisiensis, Immo Noviodunensis, Rothadus Sueffionensis, Simeon Laodunensis, Lupus Catalaunensis, Ragenarius Ambianensis, Elias Carnutensis, Erpoinus Silvanectensis, Avius seu Agius Aurelianensis,

sis,